

การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี*

BUDDHADHAMMA INTEGRATION FOR PROMOTING AFFECTING PEOPLE'S ELECTION IN PHATUM THANI PROVINCE

โปรดปราน เสรณวงศ์สัตย์, อภิญญา ฉัตรช่อฟ้า, วชรินทร์ ชาญศิลป์
Prodpran Sernwongsat, Apinyar Chatchorfa, Vacharin Chansilp
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
Corresponding Author E-mail: ping@foreplaymedia.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ 1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน 2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน และ 3. เพื่อศึกษาแนวทางการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี ดำเนินการวิจัยแบบผสมวิธี เก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาและเชิงอนุมานด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ การวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 18 รูปหรือคน โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า 1. สภาพทั่วไปของการส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ประชาชนให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้สมัคร คือ มีคุณสมบัติของความซื่อสัตย์สุจริต ด้านนโยบาย คือ มีนโยบายจากการสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีนโยบายเพื่อประชาชน และด้านความสามารถในการสื่อสาร คือ เป็นผู้รู้ มีวาทีศิลป์ สื่อสารได้ตรงประเด็น เข้าใจง่าย มีความสร้างสรรค์ ไม่สร้างความขัดแย้ง สร้างความเข้าใจให้ประชาชนได้ 2. ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี มี 3 ด้าน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 โดยเรียงลำดับคือ ด้านผู้รับสาร ด้านเนื้อหาข่าวสาร และด้านช่องทางการสื่อสาร ตามลำดับ ปัจจัยภายในหลักสี่ปฐุสธรรม 7 ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี

*Received September 27, 2023; Revised October 4, 2023; Accepted October 4, 2023

มี 4 ด้าน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 โดยเรียงลำดับ คือ ด้านมัตตัญญูตา การรู้ประมาณ ด้านปริสัณญูตา การรู้จักชุมชน ด้านกาลัญญูตา: การรู้จักกาล และ ด้านอตัณญูตา การรู้จักผล ตามลำดับ 3. รูปแบบการนำเสนอการประยุกต์หลักพุทธธรรม เพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี มีการประยุกต์ คือ การรู้ความต้องการของประชาชน รู้ผลกระทบจากนโยบาย รู้จักหน้าที่ รู้จักประมาณการทำงานและเวลา รู้พื้นฐานของชุมชน และรู้จักสิทธิอันพึงได้จากนโยบายการเมือง

คำสำคัญ: หลักพุทธธรรม; การตัดสินใจ; การเลือกตั้ง

Abstract

The objectives of this research article were as follows: 1. To study the generality of people's decisions for election in Phatum Thani Province, 2. To study the factors affecting people's decision for election in Phatum Thani Province, and 3. To study the guidelines of the Buddha-dhamma integration for promoting people's decision for election in Phatum Thani Province. The research was conducted using mixed research methods. The quantitative research data were collected from 400 samples using questionnaires and analysed using a statistical package. The quantitative data were collected from 18 key informants through a structured, in-depth interview and analysed using the content analysis technique.

The research findings revealed that: 1. The generality of people's decision for election in Phatum Thani Province was that the people valued the candidate's qualifications with honesty and integrity. The policy: that policy arose from a true survey of the problems and needs of the people. An affiliated political party: there was a policy for the people. The candidates' communication abilities mean being knowledgeable, eloquent, creative, and understanding of the people. 2. The political communication in 3 aspects affecting the people's decision for election in Phatum Thani Province with statistically significant levels at .001 and .01, sorted by the following equations: sender, message, and channel were affecting the people's decision for election in Phatum Thani Province. The seven Sappurisa dhamma in 4 aspects affected the people's decision for election in Phatum Thani Province with statistically significant levels at .001 and .05 sorted by the following

equations: Mattannuta, the knowing of moderation, Parisannuta, the knowing of the populated communities, Kalannuta the knowing of time, and Atthannuta the knowing result, respectively. 3. Presentation formats of the Buddha-dhamma integration for promoting people's decision for election in Phatum Thani Province were found to know the needs of the people, the results of policy, duties, estimates in work and time, the community, and knowing the rights from political policies.

Keywords: Buddhadhamma Integration; Decision; Election

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ได้บัญญัติไว้ใน หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 38 กำหนดให้รัฐส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชน ดังนี้ 1. มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข 2. มีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ และการจัดบริการสาธารณะ ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น และ 3. มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งการตัดสินใจทางการเมืองและการอื่นใดที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนและชุมชน มาตรา 133(3) มาตรา 236 และมาตรา 256(1) แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ให้อำนาจแก่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560) ตามแผนการปฏิรูปประเทศ ด้านการเมือง มีประเด็นการปฏิรูปที่ 1 การเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองและการมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป้าหมายที่ 4 ให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับการเสริมสร้างประชาธิปไตยแบบปรีชาหาหรือและการเคารพเสียงข้างน้อย เป้าหมายที่ 5 ให้สื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการเสริมสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยและความเป็นพสกนิกร ประเด็นการปฏิรูปที่ 3 การกระจายอำนาจการปกครองท้องถิ่น และการจัดสรรทรัพยากรที่เป็นธรรม เป้าหมายที่ 1 ให้มีการกระจายอำนาจและการพัฒนานักการเมืองท้องถิ่น ประเด็นปฏิรูปที่ 4 การเลือกตั้งที่สุจริตและเที่ยงธรรมเพื่อการปฏิรูปประเทศ เป้าหมายที่ 1 ให้การเลือกตั้งมีความสุจริตและเที่ยงธรรม เป้าหมายที่ 2 ให้ผู้สมัครรับเลือกตั้ง ประชาชน และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ปฏิบัติตามกฎหมายเลือกตั้งอย่างเคร่งครัด เป้าหมายที่ 3 ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการเลือกตั้งเพื่อให้เกิดความสุจริตและเที่ยงธรรม เป้าหมายที่ 4 ให้พรรคการเมืองเป็นสถาบันทางการเมืองที่เข้มแข็งและเป็นของประชาชนอย่างแท้จริง ประเด็นการปฏิรูปที่ 5 การสร้างรัฐ

ธรรมาธิปไตย เป้าหมายที่ 1 ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ มีความรับผิดชอบ มีคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลเป้าหมายที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้เป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ ศรัทธา และยอมรับของประชาชน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2560)

ประชาชนจำนวนมากที่ไม่ใช้อำนาจสิทธิของตนเองที่พึงกระทำในทางการเมืองขาดความสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ปัญหาสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับระบอบประชาธิปไตย คือการขาดการศึกษา ขาดความเข้าใจ ซึ่งเป็นพื้นฐานการสร้างระบอบประชาธิปไตยอย่างแท้จริงว่าควรจะทำหน้าที่ของตนอย่างไรในการพัฒนาประเทศชาติ (ชนิดา รอดใหญ่, 2563) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน เป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญประการหนึ่งของกระบวนการทางการเมืองและมีความจำเป็นสำหรับทุกระบบการเมืองโดยเฉพาะในประเทศที่มีการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งมีหลักการของประชาธิปไตยที่ว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน การปกครองประเทศเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน และเพื่อประชาชน แต่เนื่องจากสภาพสังคมปัจจุบันย่อมเป็นไปได้ที่ประชาชนทุกคนจะทำหน้าที่ปกครองประเทศพร้อม ๆ กัน จึงมีความจำเป็นต้องเลือกผู้แทนของตนเข้าไปทำหน้าที่แทนตนและประชาชนสามารถเปลี่ยนผู้แทนซึ่งใช้อำนาจแทนตนได้ โดยเลือกผู้ที่ตนเห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ส่วนรวม ตามแนวทางที่ตนต้องการ ซึ่งพิจารณาจากนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคของผู้สมัครรับเลือกตั้ง (อภิญญา ตั้งประสิทธิ์ศิลป์, 2563) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำหลักสัปปุริสธรรม การรู้เหตุ ทำไม่ต้องไปเลือกตั้ง การรู้ผล ถ้าไปใช้สิทธิเลือกตั้งแล้วประชาชน ชุมชน ท้องถิ่น จะได้ประโยชน์อย่างไร รู้จักตน เป็นที่รู้หน้าที่ของพลเมืองของประเทศ รู้จักประมาณ ไม่มองผู้แทนแค่คำบอกเล่า รู้จักกาล รู้เวลาที่บ้านเมืองต้องการคนดีมาพัฒนาและบริหารประเทศ รู้จักชุมชน รู้ปัญหาของท้องถิ่น รู้ความต้องการของท้องถิ่น รู้จักบุคคล รู้ว่าควรพิจารณาบุคคลใดให้เป็นตัวแทนของตน มาประยุกต์การตื่นรู้ของประชาชนให้รับบทบาทหน้าที่ของตนเองตามหน้าที่พลเมือง เป็นคนดีที่รู้หน้าที่ของสังคม

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อการส่งเสริมการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี เพื่อเรียนรู้ว่าการสื่อสารแบบใด ที่ทำให้การเมืองเป็นเรื่องที่น่าสนใจและอยากไปใช้สิทธิ เพื่อเป็นในทางประกอบการส่งเสริมการตัดสินใจของประชาชน ให้มีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี

3. เพื่อศึกษาแนวทางการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัยโดยใช้การวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) มีทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพมุ่งเน้นการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

2. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนในจังหวัดปทุมธานีที่มีสิทธิเลือกตั้ง จาก 7 เขตเลือกตั้งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 680,460 คน (คณะกรรมการการเลือกตั้ง, 2565) คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Taro Yamane (1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้ให้ข้อมูลสำคัญประกอบด้วย นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา 2 คน นักวิชาการด้านรัฐศาสตร์ 4 คน นักการเมืองท้องถิ่น 4 คน ผู้นำองค์กรท้องถิ่น 4 คน และตัวแทนภาคประชาชน 4 คน รวมทั้งสิ้น 18 รูปหรือคน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถาม จำนวน 4 ส่วน คือ 1. ปัจจัยส่วนบุคคล 2. การส่งเสริมการตัดสินใจในการเลือกตั้ง 3. การสื่อสารทางการเมือง และ 4. หลักสัปปุริสธรรม 7 เพื่อการส่งเสริมการตัดสินใจในการเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ในการวิจัยเชิงคุณภาพใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือ โดยการสัมภาษณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในจังหวัดปทุมธานีที่มีสิทธิเลือกตั้ง จาก 7 เขตเลือกตั้งในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน และการวิจัยเชิงคุณภาพศึกษาข้อมูลจากเอกสาร นโยบายที่เกี่ยวข้อง และเก็บข้อมูลกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 18 รูปหรือคน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

(Stepwise Multiple Regression Analysis) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และศึกษาภาคสนามด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกเพื่อยืนยันผลการศึกษาเชิงปริมาณจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผลการวิจัย

1. สภาพทั่วไปของการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ประชาชนให้ความสำคัญกับคุณลักษณะของผู้สมัคร คือ มีคุณสมบัติของความซื่อสัตย์สุจริต การรักษาคำพูด ด้านนโยบาย คือ มีนโยบายที่เกิดขึ้นจากการสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด มีนโยบายเพื่อประชาชน เน้นประโยชน์เพื่อประชาชนเป็นที่ตั้ง และด้านความสามารถในการสื่อสาร คือ เป็นผู้รู้ มีวาทีศิลป์ สื่อสารได้ตรงประเด็น เข้าใจง่าย มีความสร้างสรรค์ ไม่สร้างความขัดแย้ง สร้างความเข้าใจให้ประชาชนได้ โดยสภาพทั่วไปของการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการสื่อสารของผู้สมัคร ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร ด้านนโยบายตามลำดับ

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี ผลการทดสอบสมมติฐานมีดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การสื่อสารทางการเมือง ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการประยุกต์หลักพุทธธรรม เพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 1 แสดงปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี

ตัวแปรการสื่อสารทางการเมือง	B	β	Std. Error	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)		2.140	.122	17.602***	.000
ด้านเนื้อหาข่าวสาร (X12)	.433	.229	.031	7.397***	.000
ด้านผู้รับสาร (X11)	.379	.271	.031	8.664***	.000
ด้านช่องทางการสื่อสาร (X13)	-.173	-.105	.033	-3.144**	.002

Multiple R = .602^c R Square = .362 Adjusted R Square = .357

Std. Error = .212

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01,

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 1 พบว่า ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองสามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 36.2 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเนื้อหาข่าวสาร สามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 43.3 ด้านผู้ส่งสารสามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 37.9 และด้านช่องทางการสื่อสาร สามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 17.3 ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 2.140 + .433X_{12} + .379X_{11} - .173X_{13}$$

$$Z = 2.140 + .271x_{11} + .229x_{12} - .105x_{13}$$

สมมติฐานที่ 2 หลักสัปรีสรรณ 7 ส่งผลต่อความคิดเห็นต่อการประยุกต์หลักพุทธธรรม เพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี

ตารางที่ 2 แสดงปัจจัยหลักสัปรีสรรณ 7 ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี

ตัวแปรหลักสัปรีสรรณ 7	B	β	Std. Error	t	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)		1.662	.117	14.161***	.000
ด้านมัตตัญญูตา: การรู้ประมาณ (X24)	.542	.235	.017	13.970***	.000
ด้านปริสัญญูตา: การรู้จักชุมชน (X26)	.210	.109	.021	5.229***	.000
ด้านกาลัญญูตา: การรู้จักกาล (X25)	.171	.117	.027	4.266***	.000
ด้านอัตถัญญูตา: การรู้จักผล (X22)	.098	.061	.024	2.547*	.011

Multiple R = .715^d R Square = .511 Adjusted R Square = .506

Std. Error = .185

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, *** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยหลักสัปรีสรรณ 7 สามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 51.1 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านมัตตัญญูตา การรู้ประมาณ สามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 54.2 ด้านปริสัญญูตา การรู้จักชุมชน สามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 21.0 ด้านกาลัญญูตา: การรู้จักกาล สามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 17.1 และด้านอัตถัญญูตา การรู้จักผล สามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 9.8 ซึ่งสามารถเขียนสมการได้ดังนี้

$$\hat{Y} = 1.662 + .542X_{24} + .210X_{26} + .171X_{25} + .098X_{22}$$

$$Z = 1.662 + .235X_{24} + .117X_{25} + .109X_{26} + .0617X_{22}$$

แนวทางการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า รูปแบบการนำเสนอการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี มีการประยุกต์ดังต่อไปนี้

1. ด้านอัมมัญญาตา: การรู้จักเหตุ เป็นการรู้สาเหตุของปัญหาและความต้องการของประชาชน
2. ด้านอัมมัญญาตา: การรู้จักเหตุ เป็นการรู้ผลกระทบจากนโยบาย ทั้งผลดีผลเสีย ผลที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนและประเทศชาติ
3. ด้านอัตตัญญาตา: การรู้จักตน เป็นการรับรู้และเข้าใจสิทธิ รู้จักหน้าที่ และบทบาทของตัวเองต่อการเป็นกลไกสำคัญของระบบการเมือง
4. ด้านมัตตัญญาตา: การรู้ประมาณ เป็นการรู้จักประมาณการในการปฏิบัติ นโยบายต่าง ๆ ที่ได้สัญญากับประชาชนให้สำเร็จ
5. ด้านกาลัญญาตา: การรู้จักกาล เป็นการวางนโยบายนอกกรอบระยะเวลาที่ชัดเจน
6. ด้านปริสสัญญาตา: การรู้จักชุมชน เป็นการรู้ข้อมูลพื้นฐานของชุมชน รู้ปัญหา รู้ความต้องการของชุมชน และ
7. ด้านปุคคสัญญาตา: การรู้จักบุคคล เป็นการที่ประชาชนรู้จักสิทธิอันพึงได้จากนโยบายทางการเมือง การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้ง ตามหลักสัปปริสธรรม 7 ในภาพรวม อยู่ในระดับมากเกือบทุกด้าน ($\bar{X}=3.57$) โดยมีด้านปุคคสัญญาตา: การรู้จักบุคคล อยู่ในระดับปานกลาง

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาสภาพทั่วไปของการส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาสภาพทั่วไปของการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานีในภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ระดับมาก 2 ด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถในการสื่อสารของผู้สมัคร รองลงมาคือ ด้านพรรคการเมืองที่สังกัด และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร และด้านนโยบาย แสดงให้เห็นว่าแนวทางส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนต่อผู้สมัครรับเลือกตั้งควรพิจารณาองค์ประกอบของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ความรู้ความสามารถ แนวทางด้านนโยบายที่นำเสนออันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน การมีผลงานของผู้สมัครรับเลือกตั้งหรือพรรคที่สังกัด และที่สำคัญที่สุดคือ มีการสื่อสารที่เข้าถึงประชาชนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุมาลี บุญเรือง (2559) เรื่อง การพัฒนาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งทั่วไป พบว่า การพัฒนาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ 1. สถาบันการกล่อมเกลางานการเมือง 2. คุณลักษณะของผู้สมัครรับเลือกตั้ง 3. การรณรงค์หาเสียง

เลือกตั้ง 4. นโยบายของพรรคการเมือง เป็นตัวกระตุ้นให้ประชาชนเกิดการตื่นตัวทางการเมือง 5. พรรคที่สังกัดของผู้สมัคร 6. อิทธิพลของสื่อ สื่อมวลชนเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีบทบาทอย่างยิ่งต่อการรับข่าวสารทางการเมือง สื่อกระตุ้นทั้งคนรุ่นเก่าและรุ่นใหม่ให้เกิดการตื่นตัวทางการเมือง

2. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ในภาพรวม อยู่ระดับมาก ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหาข่าวสาร และด้านผู้รับสาร และอยู่ในระดับปานกลาง 2 ด้าน คือ ด้านช่องทางการสื่อสาร และด้านผู้ส่งสาร ปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี มี 3 ด้าน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 โดยปัจจัยการสื่อสารทางการเมืองสามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 36.2 และปัจจัยหลักสัปปุริสธรรม 7 ที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี มี 4 ด้าน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .05 โดยปัจจัยหลักสัปปุริสธรรม 7 สามารถร่วมกันทำนายการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี ได้ร้อยละ 51.1 แสดงให้เห็นว่าประชาชนให้ความสนใจกับเนื้อหาของข่าวสารในฐานะของการเป็นผู้รับสาร และรูปแบบของหลักสัปปุริสธรรมที่ประชาชนจะใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจไปเลือกตั้ง สอดคล้องกับงานวิจัยของพระครูใบฎีกาวิชาญ วิสุทโธ (2565) เรื่อง การสื่อสารทางการเมืองในยุคดิจิทัล พบว่า การสื่อสารทางการเมืองเป็นการนำการโฆษณามาผสมผสานกับเนื้อหาทางการเมือง และการสื่อสารเข้าด้วยกัน โดยรูปแบบของการสื่อสารทางการเมืองนั้นมีหลากหลายวิธี เป็นเครื่องมือกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางการเมือง ขณะเดียวกันก็เป็นกระบวนการในการนำเอาข้อเรียกร้อง และความต้องการของประชาชนไปสู่รัฐบาล ที่จะกำหนดนโยบายและตัดสินใจให้สอดคล้อง และสนองตอบความต้องการของประชาชนได้มากยิ่งขึ้น ปัจจุบันการสื่อสารทางการเมืองในยุคดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการเข้าถึง ข้อเท็จจริง ทศนะ และความคิดเห็นของผู้รับสารผ่านเครือข่ายโซเชียลมีเดีย เป็นกระบวนการทางการเมืองที่ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกของสังคมเมืองอย่างรวดเร็ว มีความสำคัญต่อระบบการเมือง เป็นกิจกรรมที่แพร่หลายทั่วไป ทั้งการสร้างโครงข่ายผลประโยชน์ การประสานผลประโยชน์ การสร้างกฎ และการปรับเปลี่ยนสังคมไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง

3. การศึกษาแนวทางการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชน ในจังหวัดปทุมธานี จากการศึกษาปัจจัยหลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้ง ตามหลักสัปปุริสธรรม 7 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ระดับมาก 6 ด้าน ได้แก่ ด้านปรีชาญาณ การรู้จักชุมชน เกิดการ

ร่วมมือร่วมใจกัน มีกติกาหรือข้อตกลงที่เป็นประโยชน์ต่อชุมชน เกิดการวิเคราะห์ชุมชนหรือความต้องการของชุมชน นำไปสู่การกำหนดเป็นนโยบายที่ประชาชนในชุมชนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่และตรงตามความต้องการอย่างแท้จริง และแก้ปัญหาได้อย่างตรงจุด รองลงมาคือ ด้านมัตตัญญูตา การรู้ประมาณ เกิดการประเมินศักยภาพและประเมินความเป็นไปได้ในการวางแผนการดำเนินงานให้เป็นไปตามระเบียบแบบแผนที่วางไว้ ประเมินนโยบายอย่างชัดเจน ที่ตรงไปตรงมาเป็นไปได้ (ประมาณในความจริง) ในการทำงานเชิงชุมชนและภาพใหญ่ ด้านธัมมัญญูตา การรู้จักเหตุ มีการแลกเปลี่ยนและประสานข้อมูลสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในพื้นที่ว่าเป็นอย่างไร มีวิธีรับมือและแก้ไขปัญหาอย่างไร และมีแนวปฏิบัติร่วมกันกับประชาชนอย่างเป็นรูปธรรม ด้านกาลัญญูตา: การรู้จักกาล ประชาชนได้รับทราบและเข้าใจถึงประสิทธิภาพในการบริหารเวลา การวางแผนนโยบายระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว และมีการประเมินความสำเร็จในการดำเนินงานตามกรอบเวลาที่วางไว้ ด้านอัตตัญญูตา การรู้จักผล ประชาชนรับทราบถึงผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้น มีการจัดการแก้ปัญหาโดยคำนึงถึงผลดีและผลเสียที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวม ทำให้สามารถแก้ไขจัดการเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้งบประมาณภาษีให้เกิดประโยชน์สูงสุด ด้านอัตตัญญูตา การรู้จักตน เกิดการรู้จักสภาพความคิดและจิตใจของประชาชน มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ รักษาความสัตย์สุจริตที่ไว้กับประชาชนเป็นที่ตั้ง และอยู่ในระดับปานกลาง 1 ด้าน คือ ด้านบุคคลัญญูตา การรู้จักบุคคล เกิดทำงานร่วมกันการทำงานเป็นทีม ประชาชนรู้ถึงสิทธิ์ในการเป็นพลเมืองและเสียงสำคัญในการเลือกตั้งตัวแทนเข้าไปพัฒนาประเทศ ตัวแทนรู้ถึงการทำงานเป็นทีมสอดคล้องกับทุกสถานการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหานรินทร์ สุรบุญโญ (เอมพันธ์) (2564) เรื่อง การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิ พบว่า การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมืองของผู้นำทางการเมืองในจังหวัดชัยภูมิตามหลักสัปปริสธรรม 7 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1. บุคคลัญญูตา รู้จักบุคคล โดยการจงรักภักดี รู้คุณค่าของสถาบันหลัก สร้างความรักความสามัคคีให้เกิดมีแก่ประชาชน 2. ธัมมัญญูตา รู้จักเหตุ โดยการเข้าใจกฎเกณฑ์ ปฏิบัติตามหน้าที่ ส่งเสริมให้บุคคลากรปฏิบัติตามกฎระเบียบ 3. อัตตัญญูตา รู้จักผล โดยการมีเหตุผล วางนโยบาย กำหนดเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง 4. ปริสัญญูตา รู้จักชุมชน โดยการมีจิตสาธารณะประโยชน์ มุ่งมั่นจริงใจ ส่งเสริมประชาชนให้รู้คุณค่าของประโยชน์ส่วนรวม 5. กาลัญญูตา รู้จักกาล โดยมีกล่าหาญในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาได้ทันทั่วทั้งที่ สนับสนุนการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ 6. อัตตัญญูตา รู้จักตน โดยการกระทำตามหน้าที่ของตน ปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้อง

เหมาะสม ส่งเสริมภาพลักษณ์ของหน่วยงาน 7. มัตตัญญูตา รู้จักประมาณ โดยใช้ชีวิตพอเพียง ใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าด้วยความสัตย์สุจริต

องค์ความรู้จากการวิจัย

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

จากภาพที่ 1 การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อการตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี โดยการประยุกต์ใช้หลักพุทธธรรม มีองค์ประกอบสำคัญ คือ การสื่อสารทางการเมือง + หลักพุทธธรรม = การตัดสินใจไปเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดปทุมธานี โดยมีรายละเอียด ดังนี้

การสื่อสารทางการเมือง 1. ด้านแหล่งสาร คือ การมีความคิดสร้างสรรค์มีวิธีการสื่อสาร ที่ทำให้ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อยุติการประท้วงทางการเมืองของผู้คัดค้าน การมีความเข้าใจเกี่ยวกับรายละเอียดของข้อมูลที่ต้องการสื่อสารไปยังประชาชน มีการสื่อสารที่น่าเชื่อถือ เพื่อให้ประชาชนเห็นประโยชน์ของการเลือกตั้ง มีความตั้งใจในการดำเนินตามนโยบายที่ให้ไว้กับประชาชน และมีความมีเสน่ห์ดึงดูดชวนให้ประชาชนเห็นด้วยในการไปเลือกตั้งทำให้บ้านเมืองเกิดความสงบ 2. ด้านเนื้อหาข่าวสาร คือ การนำเสนอ นโยบายเกี่ยวกับค่าครองชีพทำให้ตัดสินใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การถ่ายทอดข้อมูลที่ส่งผลต่อความเป็นอยู่และเศรษฐกิจโดยรวม จึงทำให้เกิดไปใช้สิทธิเลือกตั้งเพื่อแสดงให้รัฐบาลรู้ว่าประชาชนเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย การนำเสนอข้อเท็จจริงนโยบายของพรรคการเมือง การนำเสนอ นโยบายของพรรคที่เป็นความหวังของประชาชน และการสนับสนุนการชุมนุม เคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อการส่งเสริมหรือคัดค้านส่งผลกับเศรษฐกิจ 3. ด้านช่องทางการ

สื่อสาร คือ การใช้วิทยุสื่อท้องถิ่นในกระจายเสียงประชาสัมพันธ์ การใช้นโยบายเป็นช่องทางในการพบปะประชาชน การใช้เอกสารประชาสัมพันธ์แจกแก่ประชาชน การใช้สื่อออนไลน์ในการส่งสารถึงประชาชน และการใช้บุคคลของพรรคเป็นช่องทางในการสื่อถึงประชาชน 4. ด้านผู้รับสาร คือ ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งจากผลงานของนักการเมือง และพรรคการเมืองที่สังกัด ไปใช้สิทธิเลือกตั้งจากคุณสมบัตินักการเมือง ไปใช้สิทธิเลือกตั้งจากนโยบายพรรคการเมือง และได้รับการชวนเชิญจากประชาชนสมาชิกพรรคการเมือง

หลักสัปปุริสธรรม 7 1. ด้านธัมมัญญตา: รู้จักเหตุ คือ นักการเมืองรู้สาเหตุทางสังคมทำให้ไปร่วมในการเลือกตั้งทั่วไป การมีสื่อมวลชนที่ทำให้ประชาชนไปร่วมในการเลือกตั้งทั่วไป นักการเมืองมีการสื่อสารการเลือกตั้งเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองที่ต้องปฏิบัติ และรู้สาเหตุทางเศรษฐกิจทำให้ไปร่วมในการเลือกตั้งทั่วไป 2. ด้านอัตถัญญตา: รู้ความมุ่งหมาย คือ นักการเมืองร่วมสนับสนุนในการเลือกตั้งเพื่อให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศดีขึ้น มีการสนับสนุนการไปร่วมในการเลือกตั้งเพื่อให้เป็นไปรัฐธรรมนูญกำหนด ส่งเสริมให้สื่อมวลชนได้รับข้อมูลในการเลือกตั้งทั่วไป และส่งเสริมให้ประชาชนไปร่วมในการเลือกตั้งทั่วไป เพื่อให้สังคมสงบสุข 3. ด้านอิตถัญญตา: รู้จักตน คือ การไปร่วมในการเลือกตั้งเพราะชื่นชอบนักการเมืองด้วยเหตุผลส่วนตัว ต้องการไปใช้สิทธิตามที่ มีความเชื่อว่าจะมีรายได้ที่ดีขึ้น และสื่อมวลชนให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ 4. ด้านมัตถัญญตา: รู้จักประมาณ คือ การไปร่วมในการเลือกตั้งเพราะเชื่อว่าการเลือกตั้งส่งผลกับเศรษฐกิจโดยรวม มีการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่าง ๆ เป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อส่วนรวม และต้องการไปใช้สิทธิตามที่ 5. ด้านกาลัญญตา: รู้จักกาลเวลา คือ การไปร่วมในการเลือกตั้งเพื่อให้ นักการเมืองแก้ปัญหาเศรษฐกิจโดยรวม ไปเลือกตั้งตามกำหนดเวลาการเลือกตั้ง มีการประชาสัมพันธ์วันเวลาสถานที่เลือกตั้งชัดเจน และไปเลือกตั้งตามกติกาของ กกต. 6. ด้านปริสัญญัญญตา: รู้จักชุมชน คือ การไปร่วมในการเลือกตั้งทั่วไป การไปร่วมในการเลือกตั้งตามกำหนดเวลาการเลือกตั้ง มีการประชาสัมพันธ์ทำให้รู้จักผู้สมัครที่เหมาะสมกับพื้นที่ รวมถึงเชื่อว่าทำให้ค่าแรงดีขึ้น 7. ด้านบุคคลัญญตา: รู้จักบุคคล คือ การไปร่วมในการเลือกตั้งทั่วไป เพราะมีการประชาสัมพันธ์ผลงานของผู้สมัครทำให้มั่นใจมากขึ้น นโยบายของพรรคที่ผู้แทนสังกัดมีความชัดเจน การที่ประชาชนรู้จักผู้สมัครและเชื่อว่าผู้ใดตนเลือกมีความเหมาะสม

การตัดสินใจไปเลือกตั้ง 1. ด้านคุณลักษณะของผู้สมัคร คือ การที่ผู้สมัครมีการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างด้วยความตรงไปตรงมามีความรับผิดชอบต่อสังคม สามารถสื่อสารให้ประชาชนเข้าใจนโยบาย สามารถสื่อถึงปัญหาความต้องการของประชาชน การมีภาวะผู้นำในการกล้าแสดงออก และรับผิดชอบต่อประชาชน ตลอดจนมีความซื่อสัตย์ต่อการสื่อสารกับประชาชน 2. นโยบาย คือ มีการชี้แจง ทำความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายของพรรค

แก่ประชาชน การปฏิบัติตามนโยบายของพรรคเป็นการสื่อสารกับประชาชน การสื่อสารนโยบายตามที่หาเสียงไว้ รวมถึงมีการสอบถามจากประชาชนก่อนกำหนดนโยบาย 3. พรรคการเมืองที่สังกัด คือ พรรคการเมืองมีการสื่อสารกับประชาชนสม่ำเสมอ สามารถเป็นตัวกลางระหว่างประชาชนและรัฐบาล ในการเสนอข้อมูลข่าวสาร มีการปฏิบัติจริงตามที่ได้หาเสียงไว้กับประชาชนและมีการสื่อสารที่ดีกับประชาชน 4. ความสามารถในการสื่อสารของผู้สมัคร คือ ผู้สมัครมีวิธีการในการรณรงค์หาเสียงด้วยวิธีการที่หลากหลาย ขยับลงพื้นที่พบปะประชาชน และพบปะประชาชนสม่ำเสมอ เพื่อประชาสัมพันธ์นโยบายพรรค ตลอดจนมีความสามารถในการใช้สื่อที่ตรงกับผู้รับสาร

โดยสรุป การตัดสินใจไปเลือกตั้งประกอบไปด้วยการพิจารณาในคุณสมบัติที่เหมาะสมของนักการเมือง นโยบายที่เป็นประโยชน์ พรรคการเมืองที่มีผลงาน และการมีความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งต้องอาศัยการประยุกต์ใช้ร่วมกับการสื่อสารทางการเมืองที่มีประสิทธิภาพ และมีหลักพุทธธรรมเป็นพื้นฐาน เพื่อให้ประชาชนสามารถมีการตัดสินใจที่อยู่บนพื้นฐานของจริยธรรม ไปประกอบการตัดสินใจไปเลือกตั้งตามหลักการของประชาธิปไตยต่อไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีนโยบายส่งเสริมกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารทางการเมือง โดยจัดวางแนวทางของนโยบายให้ชัดเจน มีหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลสื่อมวลชนในประเด็นทางการเมือง มีนโยบายที่ส่งเสริมการรู้เท่าทันสื่อให้กับประชาชน
2. ควรมีนโยบายการสร้างความรู้ความเข้าใจในการเปิดรับสื่อทางการเมืองให้รอบด้าน มีการคัดกรองข่าวสารเพื่อประโยชน์ของประชาชนในการรับข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง มีการพิสูจน์อย่างถูกต้องแล้ว เพื่อไม่ให้ตกเป็นเหยื่อทางการเมืองกับการบิดเบือนข่าวสารต่าง ๆ
3. ควรมีนโยบายและหลักปฏิบัติที่ชัดเจนในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับนักการเมืองหรือพรรคการเมือง มีนโยบายการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกตั้งว่ามีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไรและต้องดำเนินการอย่างเคร่งครัด

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

1. ควรมุ่งเน้นการให้ความรู้ความเข้าใจในหลักสัปปุริสธรรม 7 มาประกอบการเลือกตั้ง รณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเข้าไปมีส่วนในการจัดกิจกรรมของกลุ่มการเมืองหรือพรรคการเมือง รวมถึงการประเมินตรวจสอบผู้สมัครหรือ

พรรคการเมืองโดยใช้หลักการของสัปบุริธรรม 7 ให้มากขึ้น อันจะเป็นการช่วยคัดกรอง
นักการเมืองที่ดีให้เข้ามาพัฒนาพื้นที่จังหวัดปทุมธานีต่อไป

2. ควรให้ความสำคัญกับการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้หลักพุทธธรรมเพื่อ
ประกอบการพิจารณาผู้สมัครหรือพรรคการเมืองในเรื่องการสื่อสารทางการเมือง เพื่อให้
สามารถคัดสรรนักการเมืองหรือพรรคการเมืองที่จะเข้ามาทำหน้าที่บริหารจัดการปัญหา
ต่าง ๆ ภายในพื้นที่ได้ เนื่องจากการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งนั้นสามารถส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต
ของประชาชนและเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

3. ควรส่งเสริมให้ความรู้ประชาชนเกี่ยวกับการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
โดยอาศัยแนวทางการประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้ง ได้แก่
การอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสัปบุริธรรม การรณรงค์เผยแพร่ ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ
ประชาธิปไตย เพื่อเสริมสร้างความตระหนักและตื่นรู้ให้ประชาชนเห็นถึงความสำคัญในการ
ใช้เหตุผลและหลักพุทธธรรมเข้ามาร่วมประกอบการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการศึกษาในประเด็นการวิจัยดังกล่าว โดยขยายไปยังการเปรียบเทียบกับ
พื้นที่ในจังหวัดอื่น ๆ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบหรือองค์ความรู้จากการวิจัยที่มีมิติที่หลากหลาย
ยิ่งขึ้น

2. ควรใช้ประเด็นการวิจัยดังกล่าวในการศึกษาในกรณีอื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การ
ปฏิบัติงานในหน่วยงานต่าง ๆ การเลือกตั้งท้องถิ่นหรือการเลือกตั้งในหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อ
ขยายประเด็นการวิจัยให้กว้างขวางมากขึ้น

3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นเพิ่มเติมร่วมกับตัวแปรเดิม เพื่อพิสูจน์ตัวแปรอื่น ๆ ที่
อาจส่งผลหรือพยากรณ์การประยุกต์หลักพุทธธรรมเพื่อส่งเสริมการตัดสินใจไปเลือกตั้งได้
เช่น ปัจจัยด้านความรู้ ด้านความเข้าใจ ทางการเมือง ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทาง
การเมือง ด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง ด้านสังคมและเศรษฐกิจ และวัฒนธรรมแบบ
ประชาธิปไตย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- คณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2565). *ประกาศผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จังหวัดปทุมธานี 2565*.
สืบค้น 15 มิถุนายน 2565, [https://www.ect.go.th/pathumthani/more_](https://www.ect.go.th/pathumthani/more_news.phd?cid=32)
[news.phd?cid=32](https://www.ect.go.th/pathumthani/more_news.phd?cid=32).
- ชนิดา รอดหุ่ย. (2563). ข่าวในยุคสื่อดิจิทัล. *วารสารปารชาติ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 33(2),
17-33.

- พระครูใบฎีกาวิชาญ วิสุทโธ. (2565). การสื่อสารทางการเมืองในยุคดิจิทัล. *วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น*, 6(1), 109-120.
- พระมหานรินทร์ สุรพลโย (एमพันธ์). (2564). *การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมเพื่อพัฒนาจริยธรรมทางการเมืองของผู้บริหารเมืองในจังหวัดชัยภูมิ*. (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุชนิพนธ์ิต สาขาวิชารัฐศาสตร์) พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560. (2560, 6 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 134 ตอนที่ 40 ก 6 หน้า 17.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2560). *แผนยุทธศาสตร์ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560-2579)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง.
- สุมาลี บุญเรือง. (2564). *การพัฒนาการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ที่มีผลต่อการเลือกตั้งทั่วไป* (ดุชนิพนธ์ปรัชญาดุชนิพนธ์ิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- อภิญา ตั้งประสิทธิ์ศิลป์. (2563). *ความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลข่าวสารบนเฟซบุ๊ก ที่มีผลต่อพฤติกรรมการส่งต่อข้อมูลข่าวสารของผู้ใช้สื่อสังคม ในเขตกรุงเทพมหานคร* (การค้นคว้าอิสระนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารเชิงกลยุทธ์). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- Yamane, T. (1967). *Statistic: An Introductory Analysis*. New York: Harpen and Row.